

Név: Lengyel Bence

Szak, évfolyam: Programtervező Informatikus – 2022/2023/1

Tanév: 2024/2025

Célország, város: Japán, Tokyo

Fogadó intézmény: Keio University

A Pannónia programot a PTE mobilitás oldalán ismertem meg, amikor külföldi tanulmányi lehetőségek után kutattam. A programtól bővebb világnézetet, az ázsiai kultúrák és társadalmi értékek megértését és szakmai fejlődést vártam. Nem kellett sokat várnom arra, hogy nehézségekbe ütközzek, már az első héten belül megtapasztaltam, hogy mennyire kívülállónak számítok ebben a társadalomban. Az első két hónapban sokszor nehéz volt megértenem, hogy miért úgy csinálják a dolgaikat, ahogy és nehéz volt a saját gondolkozásmódomat is megértetni velük. Meglepő módon viszont azt tapasztaltam, hogy a modern élet mindennapi dolgaira - gondolok itt az internet használatára, a márkákra és üzletláncokra, amik itt vannak – nagyon erős az amerikai befolyás. Az olyan dolgok, amik az utolsó 10-20 évben lettek igazán népszerűek szinte kivétel nélkül angol nyelvből átvett/egyszerűsített/japánosított néven használják. Ennek ellenére a világ legnépesebb városában, ahol szárnyal a turizmus az átlagemberek közül nagyon kevesen beszélnek akár egy kevés angolt, igazán jól meg egyáltalán nem beszélnek. Szerencsére volt lehetőségem elmenni Osakába és Kyotoba, ami szintén két hatalmas város sok turistával, de ott még annyira sem beszéltek. Ezen a két városon kívül főleg Tokyon belül utaztam, de egy városban, ami négyszer akkora, mint Budapest végtelen számú program, megnéznivaló, új városrész van, szóval nem unatkoztam. A félév során egy „sharehouse” nevű szálláshely típusban laktam. Ez tulajdonképpen hasonlít egy kollégiumra, mindenkinek megvan a saját privát szobája, ami nagyjából 8nm és benne egy kis gardrób, egy könyvespolc, egy kis asztal és egy 90cm-es ágy van. A fürdő/toalett/konyha/nappali közös. Én 12 másik lakótárssal éltem együtt, akik főleg japánok és kínaiak voltak. A szállásom nagyon hasznos helyen van, mert 10 perc sétára van az egyetemtől, mindkettő Tokyo közepén van, nem messze a Tokyo Tower-től. Ezért körülbelül 210 ezer forintnak megfelelő yen-t fizettem havonta. Az fogadó egyetemen kevésnek tartottam az angol órák számát, de azon kívül a tanítási módszerük jó volt. Látszott, hogy szeretnék, hogy megtanuljuk az anyagot és nagyon segítőkészek voltak ebben, azonban amikor valami olyan kérdéssel vagy kéréssel álltam elő, ami nincs benne a megszokott kerékvágásban, nincs begyakorolva és improvizálni kellett vagy kreativitást igényelt azt nagyon nehezen kezelték, de ez az egész társadalomra igaz. Úgy írnám le őket, hogy nagyon specializálódtak, mindenki eldönti, hogy mivel akar foglalkozni és abban a végletekig elmélyül, folyamatosan tökéletesítik. Ebből adódóan nagyon jó mentori szerepet tudnak felvenni. Az egyetemnek is nagyon jó mentorhálózata van, jelentkezéskor könnyen lehetett csatlakozni a mentorprogramhoz, ami után mindenkire hozzárendeltek egy felsőbb éves Japán diákot, aki tud angolul. Az én mentorom nagyon segítőkész és kedves volt, azonnal segített, akármilyen problémám akadt. Abban reménykedtem, mielőtt kijöttem Tokyoba, hogy itt megtapasztalom, hogy milyen az, amikor végtelen lehetőségek egy karnyújtásnyira vannak tőled

és ez így is lett. Amit az emberi életben létezik, azt itt ki lehet próbálni. Ebben sokat segít a kitűnő tömegközlekedési rendszer, ami főleg metrókra és vonatokra támaszkodik és mindig pontos, gyors és kényelmes. Minden egyes alkalommal amikor vonatra szálllok, arra gondolok, hogy ez máshol mért nem tud így működni? Az egyetlen hátránya, hogy nagyon drága, de tudomásom szerint még így is olcsóbb, mint egy autót fenntartani, a taxi meg még annál is drágább. Szórakozó helyből is számtalan van, de azt tapasztaltam, hogy a helyiek inkább szűkös kocsmákba szeretik tölteni az idejüket. Az étkezés minősége kiváló és változatos és nagyon megfizethető. A megélhetési költségek meglepően olcsók, szerintem összehasonlítható Budapesttel, ami lenyűgöző nekem egy olyan városban, amit inkább New Yorkhoz kéne hasonlítani, ahol az élet minimum ötször ennyibe kerülne. Nekem a mobilitásban a rengeteg lehetőség volt a legjobb és az, hogy ki tudtam szakadni a saját megszokott életemből egy teljesen más környezetbe. A nehézségei ellenére sokat fejlődtem minden tekintetben. Azért ajánlanám másoknak ezt a lehetőséget, mert az élet egyre inkább a globális irányba halad és az ilyen szintű fejlődési lehetőségek megfizethetetlenek, ezért ki kell őket használni.

Pár kép:

Fuji hegy Hakoneból fotózva

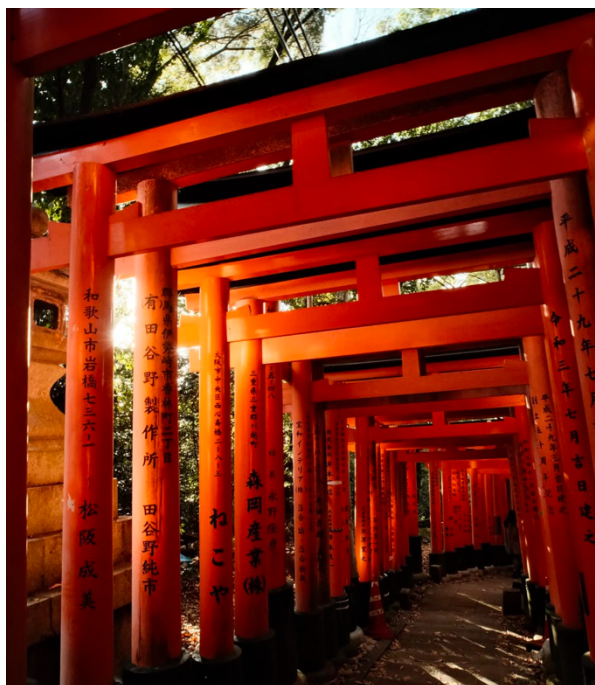
Osaka – Dotonbori kerület

Shinjuku híres digitális macskája

Tokyo tower

Kyoto híres temploma, ahol
körülbelül 10 000 ilyen kapu van